

(11. Intervenció del president)

Ha arribat el final. L'hora dels agraïments. Aquests actes nostres són pur altruisme, tenen prou costos, però els solventem sumant il·lusions i el que aporta bonament un i altre. No és una mala manera de construir cultura cooperant entre molts... tal vegada la millor.

Els vull fer evident que, així i tot, aquesta vetlada té unes despeses d'uns 2000 € pel cap baix, i que la subvenció que la nostra entitat rep de l'Ajuntament només és de 3000 € cada any, però que al llarg de l'any feim moltes més coses que aquest acte central. Per açò, en sortir trobaran una capsa que servirà de taquilla inversa, per tal que cadascú de vostès hi faci el donatiu que bonament pugui. Donatiu que servirà per pagar la participació imprescindible dels professionals que ens han ajudat.

Ara citaré a tothom i després els aplaudirem a tots junts. Moltes gràcies un cop més a en Bosco i la Parròquia per la cessió de l'espai i les flors i per les molèsties. Gràcies a n'Esperança Petrus. Gràcies a les diferents protagonistes que han aportat el seu testimoni: Na Maria i na Benita Sintes Carreras, na Carmen Florit, na Àgueda Rotger Riera, na Palmira Carmona Salas, na Niní Pons Janer i na Magdalena Camps Portella.

Excel·lent la feina de les cantants: na Rut Florit Andreu, na Sílvia González i na Juana Melià.

Dels músics: Suso González, Pablo Millas, i Sergi Martín.

De les tres presentadores, periodistes les tres: Carla Ameller, Marta de Olives i Mercè Pérez.

D'en Lluís López en la part digital. Gràcies a l'Arxiu d'Imatge i So, que ens ha deixat emprar les fotografies de diferents fons cedides per famílies i particulars.

Els volem demanar que al final no marxïn immediatament, ens agradaria encendre els llums, que es posin drets i fer una foto amb tots vostès, les persones que han intervingut i amb les nostres testimonis en representació de tantes altres ajuntadores, madones, cambres i mares-àvies, serà un minutet.

Queda només un darrer tema musical que farà de cloenda.

I en aquest punt em deman: hauríem pogut prescindir de fer aquest acte, si tenim els pocs recursos que tenim? No... i no... de cap manera. Quan som conscients de manques de justícia, hi hem de posar remei, o almenys ho hem d'intentar. Si per comoditat, per por, navegam en contra de la consciència, mai no podem ser un poble ric realment. Ric en saviesa, en convivència i en humanitat. Aquests són tres tresors que s'aconsegueixen cercant i enaltint la veritat.

La història que té en compte el paper de totes les protagonistes, l'art valent com la música d'avui que commou drets, i la trobada entre vostès i la realitat que hem descrit són eines per una comunitat més sana.

Ens omple de satisfacció que ens hagin donat l'oportunitat de compartir tot allò que avui s'havia de dir. Perquè el nostre món petit d'Alaior pot ser un món més equitatiu amb les infinites històries de dones que es mereixen la valoració social i el reconeixement econòmic que les situa en el lloc que pertoca en la història. Açò és el que preteníem.

Gràcies a tots i bona nit.